

România a ratificat Convenția europeană pentru protecția patrimoniului arheologic (revizuită), adoptată la La Valetta la 16 ianuarie 1992, prin Legea nr. 150 din 24 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial nr. 175 din 29 iulie 1997.

CONVENȚIA EUROPEANĂ pentru protecția patrimoniului arheologic (revizuită)

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte state părți la Convenția culturală europeană, semnatare ale prezentei convenții (revizuită),

- considerând că scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi, pentru a salvarda și a promova idealurile și principiile care sunt patrimoniul lor comun,
- având în vedere Convenția culturală europeană, semnată la Paris la 19 decembrie 1954, și îndeosebi articolele sale 1 și 5,
- având în vedere Convenția pentru salvardarea patrimoniului arhitectural al Europei, semnată la Granada la 3 octombrie 1985,
- având în vedere Convenția europeană privind infracțiunile asupra bunurilor culturale, semnată la Delphi la 23 iunie 1985,
- având în vedere recomandările Adunării parlamentare referitoare la arheologie, îndeosebi recomandările nr. 848 (1978), nr. 921 (1981) și nr. 1.072 (1988)
- având în vedere Recomandarea nr. R (89) 5 referitoare la protecția și valorificarea patrimoniului arheologic în contextul operațiunilor de amenajare a teritoriului urban și rural,
- reamintind că patrimoniul arheologic este un element esențial pentru cunoașterea trecutului civilizațiilor
- recunoscând că patrimoniul arheologic european, mărturie a unei străvechi istorii, este supus unor grave amenințări de degradare, atât prin înmulțirea marilor lucrări de amenajare, cât și datorită riscurilor naturale, săpăturilor clandestine ori lipsite de caracter științific sau insuficientei informări a publicului,

- afirmând necesitatea de a introduce, acolo unde nu există, procedurile de control administrativ și științific care se impun și de a integra preocupările de protecție a patrimoniului arheologic în politicile de amenajare urbană și rurală și de dezvoltare culturală,
- subliniind că răspunderea pentru ocrotirea patrimoniului arheologic revine nu numai statului direct interesat ci și tuturor țărilor europene, în vederea reducerii riscurilor de degradare și pentru a promova conservarea lui prin încurajarea schimburilor de specialiști și de experiență
- constatând necesitatea de a completa principiile formulate de Convenția europeană pentru protecția patrimoniului arheologic, semnată la Londra la 6 mai 1969, ca urmare a evoluției politicilor de amenajare teritorială în țările europene,

au convenit asupra celor ce urmează:

Definirea patrimoniului arheologic

ARTICOLUL 1

1. Scopul prezentei convenții (revizuită) este de a proteja patrimoniul arheologic ca sursă a memoriei colective europene și ca instrument de studiu istoric și științific.
2. În acest scop, sunt considerate drept elemente ale patrimoniului arheologic toate vestigiile, bunurile și alte urme ale existenței omenirii în trecut a (ale) căror:
 - (i) salvagardare și studiu permit redarea evoluției istoriei omenirii și a relației sale cu mediul natural;
 - (ii) principale mijloace de informare le constituie săpăturile și descoperirile, precum și alte metode de cercetare asupra umanității și mediului înconjurător;
 - (iii) amplasare se situează în orice spațiu ce ține de jurisdicția părților.
3. În patrimoniul arheologic sunt incluse structurile, construcțiile, ansamblurile arhitecturale, siturile amenajate, măturile mobile, monumente de altă natură, precum și contextul lor, fie că se situează în sol sau sub apă.

Identificarea patrimoniului și măsuri de protecție

ARTICOLUL 2

Fiecare parte se angajează să pună în aplicare, potrivit modalităților specifice fiecărui stat un regim juridic de protecție a patrimoniului arheologic, care să prevadă:

- (i.) asigurarea inventarierii patrimoniului său arheologic și clasarea unor monumente sau zone protejate;
- (ii.) constituirea unor rezervații arheologice, chiar fără vestigii vizibile la suprafață sau sub apă, pentru conservarea unor mărturii materiale care să poată fi studiate de către generațiile viitoare;
- (iii.) obligația pentru descoperitor de a semnala autorităților competente descoperirea întâmplătoare a unor elemente ale patrimoniului arheologic și de a le pune la dispoziție pentru examinare.

ARTICOLUL 3

În vederea ocrotirii patrimoniului arheologic și pentru garantarea semnificației științifice a operațiunilor de cercetare arheologică, fiecare parte se angajează:

- (i) să instituie proceduri de autorizare și de control al săpăturilor și al altor activități arheologice, în scopul:
 - a) de a preveni orice săpătură sau deplasare ilicită a unor elemente ale patrimoniului arheologic;
 - b) de a asigura întreținerea săpăturilor și a prospecțiunilor arheologice într-o manieră științifică și sub rezerva:
 - folosirii unor metode de investigație nedistructive, ori de câte ori este posibil;
 - ca elementele patrimoniului arheologic să nu fie exhumate în timpul săpăturilor sau lăsate expuse în timpul sau după efectuarea acestora fără luarea unor măsuri corespunzătoare pentru prezervarea, conservarea și gestiunea lor.
- (ii) să vegheze ca săpăturile și alte tehnici potențial distructive să nu fie practicate decât de către persoane calificate și abilitate în acest scop;
- (iii) să supună unei autorizări prealabile specifice, în cazurile prevăzute de legislația internă a fiecărui stat, folosirea detectoarelor de metale sau a altor echipamente de detecție sau procedee de cercetare arheologică.

ARTICOLUL 4

Fiecare parte se angajează să aplice măsuri de protecție fizică a patrimoniului arheologic, care să prevadă, în funcție de împrejurări:

- (i) achiziționarea sau protejarea prin alte mijloace corespunzătoare, de către autoritățile publice, a spațiilor destinate constituirii unor rezervații arheologice;
- (ii) conservarea și întreținerea patrimoniului arheologic, de preferință pe locul lui de origine;
- (iii) amenajarea unor depozite corespunzătoare pentru vestigiile arheologice deplasate din locul lor de origine.

Conservarea integrată a patrimoniului arheologic

ARTICOLUL 5

Fiecare parte se angajează:

- (i) să încerce concilierea și articularea cerințelor specifice ale arheologiei și, respectiv, ale amenajării teritoriului, urmărind ca arheologii să participe la:
 - a) elaborarea politicilor de planificare, în vederea stabilirii unor strategii echilibrate de protecție, conservare și punere în valoare a siturilor ce prezintă un interes arheologic;
 - b) derularea programelor de amenajare în diversele lor faze;
- (ii) să asigure consultări sistematice între arheologi, urbanisti și specialiști în amenajarea teritoriului, pentru a permite:
 - a) modificarea planurilor de amenajare susceptibile de a altera patrimoniul arheologic;
 - b) acordarea timpului și a mijloacelor necesare efectuării unui studiu științific corespunzător asupra sitului, cu publicarea rezultatelor;
- (iii) să vegheze ca studiile de impact asupra mediului și hotărârile ce rezultă din acestea să țină în întregime seama de siturile arheologice și de contextul lor;
- (iv) să prevadă, în cazurile în care elemente ale patrimoniului arheologic au fost găsite cu ocazia unor lucrări de amenajare și când aceasta se dovedește posibil, conservarea in situ a acestor elemente.
- (v) să facă astfel încât deschiderea pentru public a siturilor arheologice, îndeosebi amenajările pentru primirea unui număr mare de vizitatori, să nu aducă prejudicii caracterului arheologic și științific al acestor situri și al împrejurimilor lor.

Finanțarea cercetării și a conservării arheologice

ARTICOLUL 6

Fiecare parte se angajează:

- (i) să prevadă un sprijin material din partea autorităților publice naționale, regionale sau locale, pentru cercetarea arheologică, în funcție de competențele lor.
- (ii) să sporească mijloacele materiale la dispoziția arheologiei preventive:
 - a. dispunând măsuri corespunzătoare care să prevadă, în cazul marilor lucrări de amenajare publice sau private, suportarea integrală, din fonduri provenind din sectorul public sau, după caz, din sectorul privat a costurilor oricărei operațiuni arheologice necesare, legate de aceste lucrări.
 - b. incluzând în bugetele acestor lucrări, alături de studiile de impact impuse de preocupările privind mediul și amenajarea teritoriului, studiile și prospecțiunile arheologice prelabile, documentele științifice de sinteză, precum și comunicările și publicațiile complete asupra descoperirilor.

Colectarea și difuzarea informației științifice

ARTICOLUL 7

În vederea facilitării studiului și a difuzării cunoștințelor asupra descoperirilor arheologice, fiecare parte se angajează:

- (i) să realizeze și să actualizeze anchetele, inventarele și cartografia siturilor arheologice din spațiile supuse jurisdicției sale;
- (ii) să adopte orice dispoziții practice în vederea obținerii, în urma operațiunilor arheologice, a unui document științific de sinteză publicabil, prealabil necesarei difuzări integrale a studiilor specializate.

ARTICOLUL 8

Fiecare parte se angajează:

- (i) să faciliteze schimbul, pe plan național sau internațional, de elemente ale patrimoniului arheologic în scopuri științifice profesionale, dispunând, totodată, măsurile necesare pentru ca această circulație să nu aducă în nici un fel prejudicii valorii culturale și științifice a acestor elemente;

- (ii) să încurajeze schimburile de informații asupra cercetărilor arheologice și săpăturilor în curs de execuție și să contribuie la organizarea unor programe internaționale de cercetare.

Sensibilizarea publicului

ARTICOLUL 9

Fiecare parte se angajează:

- (i) să întreprindă acțiuni educative de natură a trezi și a dezvolta în opinia publică conștiința valorii patrimoniului arheologic, pentru cunoașterea trecutului și a pericolelor ce amenință acest patrimoniu;
- (ii) să promoveze accesul publicului la elementele importante ale patrimoniului său arheologic, îndeosebi la situri, și să încurajeze expunerea publică a unor bunuri arheologice selecționate.

Prevenirea circulației ilicite a elementelor patrimoniului arheologic

ARTICOLUL 10

Fiecare parte se angajează:

- (i) să organizeze schimbul de informații dintre autoritățile publice competente și instituțiile științifice asupra săpăturilor ilicite constatate;
- (ii) să aducă la cunoștința forurilor competente ale statului de origine, parte la această convenție (revizuită), orice ofertă suspectă de a proveni din săpături ilicite sau din deturnare de la săpături oficiale, împreună cu toate precizările necesare relative la aceasta;
- (iii) în ceea ce privește muzeele și alte instituții similare, a căror politica de achiziții este supusă controlului statului, să ia măsurile necesare pentru ca acestea să nu achiziționeze elemente de patrimoniu arheologic suspecte de a proveni din descoperiri necontrolate, din săpături ilicite sau din deturnări din săpături oficiale.
- (iv) pentru muzeele și alte instituții similare, situate pe teritoriul unei părți, dar a căror politică de achiziții nu este supusă controlului statului:
 - a. să le transmită textul prezentei convenții (revizuită);

- b. să nu precupească nici un efort pentru a asigura respectarea de către aceste muzee și instituții a principiilor formulate în paragraful (iii) de mai sus;
- (v) să restrângă pe cât este cu putință, prin acțiuni educative, de informare, de vigilență și de cooperare, circulația elementelor patrimoniului arheologic provenind din descoperiri necontrolate, din săpături ilicite sau din deturnări din săpături oficiale.

ARTICOLUL 11

Nici o prevedere a prezentei convenții (revizuită) nu aduce atingere tratatelor bilaterale sau multilaterale care există sau vor putea exista între părți, cu privire la circulația ilicită a elementelor de patrimoniu arheologic sau la restituirea lor proprietarului legitim.

Asistența tehnică și științifică mutuală

ARTICOLUL 12

Părțile se angajează:

- (i) să își acorde reciproc asistență tehnică și științifică constând în schimb de experiență și de experți în problemele relative la patrimoniul arheologic;
- (ii) să favorizeze, în cadrul legislațiilor naționale de profil sau al acordurilor internaționale prin care sunt legate, schimburile de specialiști în conservarea patrimoniului arheologic, inclusiv în domeniul educației permanente.

Controlul aplicării convenției (revizuită)

ARTICOLUL 13

În scopul aplicării prezentei convenții (revizuită), un comitet de experți, instituit de către Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în temeiul art. 17 al Statutului Consiliului Europei, este împuternicit să urmărească aplicarea convenției (revizuită) și, între altele:

- (i) să supună periodic Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei un raport privind situația politicilor de protecție a patrimoniului arheologic în statele contractante ale convenției (revizuită) și aplicarea principiilor pe care aceasta le enunță;
- (ii) să propună Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei orice măsuri vizând aplicarea prevederilor convenției (revizuită), inclusiv în domeniul activității lor

multilaterale în materie de revizuire sau de amendare a convenției (revizuită), precum și în materie de informare a publicului asupra obiectivelor convenției (revizuită);

- (iii) să facă recomandări Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei cu privire la invitarea unor state nemembre ale Consiliului Europei de a adera la prezenta convenție (revizuită).

Clauze finale

ARTICOLUL 14

1. Prezenta convenție (revizuită) este deschisă spre semnare de către statele membre ale Consiliului Europei și alte state părți la Convenția culturală europeană.

Ea va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Un stat parte la Convenția europeană pentru protecția patrimoniului arheologic, semnată la Londra la 6 mai 1969, nu poate depune instrumentul său de ratificare, de acceptare sau de aprobare, dacă nu a denunțat sus-menționata convenție sau dacă nu o denunță simultan.

3. Prezenta convenție (revizuită) va intra în vigoare la 6 luni de la data la care patru state, dintre care cel puțin trei state membre ale Consiliului Europei, își vor fi exprimat consimțământul de a fi legate prin aceasta convenție (revizuită), conform prevederilor paragrafelor precedente.

4. În cazul în care, în aplicarea celor două paragrafe precedente, efectele denunțării convenției din 6 mai 1969 și intrarea în vigoare a prezentei convenții (revizuită) nu ar fi simultane, un stat contractant poate declara, la depunerea instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare, că va continua să aplice convenția din 6 mai 1969 până la intrarea în vigoare a prezentei convenții (revizuită) .

5. Prezenta convenție (revizuită) va intra în vigoare în oricare stat semnatar care își va fi exprimat ulterior consimțământul de a se considera legat de prevederile ei, la 6 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 15

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții (revizuită), Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita orice alt stat nemembru al Consiliului Europei, precum

și Comunitatea Economică Europeană să adere la prezenta convenție (revizuită) printr-o hotărâre luată cu majoritatea de voturi prevăzută la art. 20 d) din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante care au drept de reprezentare în comitet.

2. Pentru orice stat aderent sau pentru Comunitatea Economică Europeană, în cazul aderării, convenția (revizuită) va intra în vigoare la 6 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 16

1. Orice stat poate menționa, cu ocazia semnării sau a depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, teritoriul (teritoriile) în care se va aplica prezenta convenție (revizuită).

2. Orice stat poate extinde, în orice moment ulterior, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, aplicarea prezentei convenții (revizuită) la orice alt teritoriu menționat în declarație. Convenția (revizuită) va intra în vigoare, în privința acestui teritoriu, la 6 luni de la data primirii declarației de către secretarul general.

3. Orice declarație făcută în temeiul celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în privința oricărui teritoriu menționat în această declarație, printr-o notificare adresată secretarului general. Retragera devine efectivă la 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 17

1. Orice parte poate denunța, în orice moment prezenta convenție (revizuită), adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea devine efectivă la 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 18

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei, celorlalte state părți la Convenția culturală europeană, precum și oricărui stat sau Comunității Economice Europene, care a aderat sau care a fost invitat să adere la prezenta convenție (revizuită):

- (i) orice semnare;
- (ii) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- (iii) orice dată de intrare în vigoare a acestei convenții (revizuită), în conformitate cu prevederile art. 14, 15 și 16;
- (iv) orice alt act notificare sau comunicare având legătură cu prezenta convenție (revizuită).

Drept pentru care, subsemnații, legal autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție (revizuită).

Întocmită la La Valetta, la 16 ianuarie 1992, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii autentificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, celorlalte state părți la Convenția culturală europeană, precum și oricărui stat nemembru sau Comunității Economice Europene, invitat(ă) să adere la prezenta convenție (revizuită).

EUROPEAN CONVENTION ON THE PROTECTION OF THE ARCHAEOLOGICAL HERITAGE (Revised)

Convention européenne pour la protection du patrimoine archéologique (révisée)

Valletta - La Valette, 16.1.1992

Entry into force:

Preamble

- The member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention signatory hereto,
- Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose, in particular, of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;
- Having regard to the European Cultural Convention signed in Paris on 19 December 1954, in particular Articles 1 and 5 thereof;
- Having regard to the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe signed in Granada on 3 October 1985;
- Having regard to the European Convention on Offences relating to Cultural Property signed in Delphi on 23 June 1985;
- Having regard to the recommendations of the Parliamentary Assembly relating to archaeology and in particular Recommendations 848 (1978), 921 (1981) and 1072 (1988);
- Having regard to Recommendation No. R (89) 5 concerning the protection and enhancement of the archaeological heritage in the context of town and country planning operations;
- Recalling that the archaeological heritage is essential to a knowledge of the history of mankind;
- Acknowledging that the European archaeological heritage, which provides evidence of ancient history, is seriously threatened with deterioration because of the increasing number of major planning schemes, natural risks, clandestine or unscientific excavations and insufficient public awareness;
- Affirming that it is important to institute, where they do not yet exist, appropriate administrative and scientific supervision procedures, and that the need to protect the archaeological heritage should be reflected in town and country planning and cultural development policies;
- Stressing that responsibility for the protection of the archaeological heritage should rest not only with the State directly concerned but with all European countries, the aim being to reduce the risk of deterioration and promote conservation by encouraging exchanges of experts and the comparison of experiences;

- Noting the necessity to complete the principles set forth in the European Convention for the Protection of the Archaeological Heritage signed in London on 6 May 1969, as a result of evolution of planning policies in European countries,

Have agreed as follows:

Definition of the archaeological heritage

Article 1

The aim of this (revised) Convention is to protect the archaeological heritage as a source of the European collective memory and as an instrument for historical and scientific study.

To this end shall be considered to be elements of the archaeological heritage all remains and objects and any other traces of mankind from past epochs:

- i. the preservation and study of which help to retrace the history of mankind and its relation with the natural environment;
- ii. for which excavations or discoveries and other methods of research into mankind and the related environment are the main sources of information; and
- iii. which are located in any area within the jurisdiction of the Parties.

The archaeological heritage shall include structures, constructions, groups of buildings, developed sites, moveable objects, monuments of other kinds as well as their context, whether situated on land or under water.

Identification of the heritage and measures for protection

Article 2

Each Party undertakes to institute, by means appropriate to the State in question, a legal system for the protection of the archaeological heritage, making provision for:

- i. the maintenance of an inventory of its archaeological heritage and the designation of protected monuments and areas;
- ii. the creation of archaeological reserves, even where there are no visible remains on the ground or under water, for the preservation of material evidence to be studied by later generations;
- iii. the mandatory reporting to the competent authorities by a finder of the chance discovery of elements of the archaeological heritage and making them available for examination.

Article 3

To preserve the archaeological heritage and guarantee the scientific significance of archaeological research work, each Party undertakes:

- i. to apply procedures for the authorisation and supervision of excavation and other archaeological activities in such a way as:
 - a. to prevent any illicit excavation or removal of elements of the archaeological heritage;
 - b. to ensure that archaeological excavations and prospecting are undertaken in a scientific manner and provided that:
 - non-destructive methods of investigation are applied wherever possible;
 - the elements of the archaeological heritage are not uncovered or left exposed during or after excavation without provision being made for their proper preservation, conservation and management;
- ii. to ensure that excavations and other potentially destructive techniques are carried out only by qualified, specially authorised persons;
- iii. to subject to specific prior authorisation, whenever foreseen by the domestic law of the State, the use of metal detectors and any other detection equipment or process for archaeological investigation.

Article 4

Each Party undertakes to implement measures for the physical protection of the archaeological heritage, making provision, as circumstances demand:

- i. for the acquisition or protection by other appropriate means by the public authorities of areas intended to constitute archaeological reserves;
- ii. for the conservation and maintenance of the archaeological heritage, preferably in situ;
- iii. for appropriate storage places for archaeological remains which have been removed from their original location.

Integrated conservation of the archaeological heritage

Article 5

Each Party undertakes:

- i. to seek to reconcile and combine the respective requirements of archaeology and development plans by ensuring that archaeologists participate:
 - a. in planning policies designed to ensure well-balanced strategies for the protection, conservation and enhancement of sites of archaeological interest;

- b. in the various stages of development schemes;
- ii. to ensure that archaeologists, town and regional planners systematically consult one another in order to permit:
 - a. the modification of development plans likely to have adverse effects on the archaeological heritage;
 - b. the allocation of sufficient time and resources for an appropriate scientific study to be made of the site and for its findings to be published;
- iii. to ensure that environmental impact assessments and the resulting decisions involve full consideration of archaeological sites and their settings;
- iv. to make provision, when elements of the archaeological heritage have been found during development work, for their conservation in situ when feasible;
- v. to ensure that the opening of archaeological sites to the public, especially any structural arrangements necessary for the reception of large numbers of visitors, does not adversely affect the archaeological and scientific character of such sites and their surroundings.

The financing of archaeological research and conservation

Article 6

Each Party undertakes:

- i. to arrange for public financial support for archaeological research from national, regional and local authorities in accordance with their respective competence;
- ii. to increase the material resources for rescue archaeology:
 - a. by taking suitable measures to ensure that provision is made in major public or private development schemes for covering, from public sector or private sector resources, as appropriate, the total costs of any necessary related archaeological operations;
 - b. by making provision in the budget relating to these schemes in the same way as for the impact studies necessitated by environmental and regional planning precautions, for preliminary archaeological study and prospection, for a scientific summary record as well as for the full publication and recording of the findings.

Collection and dissemination of scientific information

Article 7

For the purpose of facilitating the study of, and dissemination of knowledge about, archaeological discoveries, each Party undertakes:

- i. to make or bring up to date surveys, inventories and maps of archaeological sites in the areas within its jurisdiction;
- ii. to take all practical measures to ensure the drafting, following archaeological operations, of a publishable scientific summary record before the necessary comprehensive publication of specialised studies.

Article 8

Each Party undertakes:

- i. to facilitate the national and international exchange of elements of the archaeological heritage for professional scientific purposes, while taking appropriate steps to ensure that such circulation in no way prejudices the cultural and scientific value of those elements;
- ii. to promote the pooling of information on archaeological research and excavations in progress and to contribute to the organisation of international research programmes.

Promotion of public awareness

Article 9

Each Party undertakes:

- i. to conduct educational actions with a view to rousing and developing an awareness in public opinion of the value of the archaeological heritage for understanding the past and of the threats to this heritage;
- ii. to promote public access to important elements of its archaeological heritage, especially sites, and encourage the display to the public of suitable selections of archaeological objects.

Prevention of the illicit circulation of elements of the archaeological heritage

Article 10

Each Party undertakes:

- i. to arrange for the relevant public authorities and for scientific institutions to pool information on any illicit excavations identified;
- ii. to inform the competent authorities in the State of origin which is a Party to this Convention of any offer suspected of coming either from illicit excavations or unlawfully from official excavations, and to provide the necessary details thereof;

- iii. to take such steps as are necessary to ensure that museums and similar institutions whose acquisition policy is under State control do not acquire elements of the archaeological heritage suspected of coming from uncontrolled finds or illicit excavations or unlawfully from official excavations;
- iv. as regards museums and similar institutions located in the territory of a Party but the acquisition policy of which is not under State control:
 - a. to convey to them the text of this (revised) Convention;
 - b. to spare no effort to ensure respect by the said museums and institutions for the principles set out in paragraph 3 above;
- v. to restrict, as far as possible, by education, information, vigilance and co-operation, the transfer of elements of the archaeological heritage obtained from uncontrolled finds or illicit excavations or unlawfully from official excavations.

Article 11

Nothing in this (revised) Convention shall affect existing or future bilateral or multilateral treaties between Parties concerning the illicit circulation of elements of the archaeological heritage or their restitution to the rightful owner.

Mutual technical and scientific assistance

Article 12

The Parties undertake:

- i. to afford mutual technical and scientific assistance through the pooling of experience and exchanges of experts in matters concerning the archaeological heritage;
- ii. to encourage, under the relevant national legislation or international agreements binding them, exchanges of specialists in the preservation of the archaeological heritage, including those responsible for further training.

Control of the application of the (revised) Convention

Article 13

For the purposes of this (revised) Convention, a committee of experts, set up by the Committee of Ministers of the Council of Europe pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall monitor the application of the (revised) Convention and in particular:

- i. report periodically to the Committee of Ministers of the Council of Europe on the situation of archaeological heritage protection policies in the States Parties to the (revised) Convention and on the implementation of the principles embodied in the (revised) Convention;
- ii. propose measures to the Committee of Ministers of the Council of Europe for the implementation of the (revised) Convention's provisions, including multilateral activities, revision or amendment of the (revised) Convention and informing public opinion about the purpose of the (revised) Convention;
- iii. make recommendations to the Committee of Ministers of the Council of Europe regarding invitations to States which are not members of the Council of Europe to accede to the (revised) Convention.

Final clauses

Article 14

This (revised) Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention.

It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

No State party to the **European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage**, signed in London on 6 May 1969, may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval unless it has already denounced the said convention or denounces it simultaneously.

This (revised) Convention shall enter into force six months after the date on which four States, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the (revised) Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraphs.

Whenever, in application of the preceding two paragraphs, the denunciation of the convention of 6 May 1969 would not become effective simultaneously with the entry into force of this (revised) Convention, a Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it will continue to apply the Convention of 6 May 1969 until the entry into force of this (revised) Convention.

In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the (revised) Convention shall enter into force six

months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 15

After the entry into force of this (revised) Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any other State not a member of the Council and the European Economic Community, to accede to this (revised) Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

In respect of any acceding State or, should it accede, the European Economic Community, the (revised) Convention shall enter into force six months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 16

Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this (revised) Convention shall apply.

Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this (revised) Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the (revised) Convention shall enter into force six months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 17

Any Party may at any time denounce this (revised) Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

Such denunciation shall become effective six months following the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 18

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention and any State or the European Economic Community which has acceded or has been invited to accede to this (revised) Convention of:

- i. any signature;
- ii. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- iii. any date of entry into force of this (revised) Convention in accordance with Articles 14, 15 and 16;
- iv. any other act, notification or communication relating to this (revised) Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this (revised) Convention.

Done at Valletta, this 16th day of January 1992, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, and to any non-member State or the European Economic Community invited to accede to this (revised) Convention.